

## תורת האדון דרך שנים עשר השליחים אל האומות

### פרק 1. שתי הדרכים והמצוה הראשונה

יש שתי דרכים, אחת של חיים ואחת של מוות, והבדל גדול בין שתי הדרכים. ודרך החיים היא זו: ראשית, תאהב את האל אשר ברא אותך; שנית, תאהב את רעך כמו את עצמך, ואל תעשה לאחר מה שאינך רוצה שיעשו לך. ומדברי אלו ההוראה היא כך: ברך את המקללים אותך, והתפלל בעד אויביך, וצום בעד הרודפים אותך. כי איזו שכר יש לאוהבים את האוהבים אותם? הלא גם הגויים עושים כן? אך אהוב את השונאים אותך, ולא יהיה לך אויב. הימנע מתאוות בשריות ועולמיות. אם יכה מישהו את לחייך הימנית, הפנה לו גם את השנייה, ותהיה שלם. אם יכריח אותך מישהו ללכת עמו מיל אחד, לך עמו שניים. אם ייקח ממך מישהו את גלימתך, תן לו גם את כסותך. אם ייקח ממך מישהו את אשר שלך, אל תבקשו חזרה, כי אינך יכול. תן לכל מי שמבקש ממך, ואל תבקש חזרה; כי האב רוצה שינתן לכולם מתוך מתנותינו. אשרי הנותן לפי המצוה, כי הוא נקי מאשמה. אוי למקבל; כי אם מקבל מישהו מתוך צורך, הוא נקי, אבל המקבל בלי צורך ישלם את הדין, למה קיבל ועל מה. וכאשר יובא לכליאה, ייבחן על מעשיו, ולא יימלט משם עד אשר ישלם את הפרוטה האחרונה. וגם על זה נאמר: תן לצדקה עד אשר יזיע בידך, עד אשר תדע למי תיתן.

### פרק 2. המצוה השנייה: איסור חטאים חמורים

והמצוה השנייה של ההוראה היא זו: לא תרצח, לא תנאף, לא תבצע משכב זכור, לא תזנה, לא תגנוב, לא תעסוק בכישוף, לא תעסוק בקסם, לא תרצח ילד בהפלה ולא תהרוג את הנולד. לא תחמוד את אשר לרעך, לא תשבע לשקר, לא תענה עדות שקר, לא תדבר רעה, ולא תשמור איבה. לא תהיה בעל לב כפול ולא בעל לשון כפולה, כי לשון כפולה היא מוקש מוות. דיבורך לא יהיה שקרי ולא ריק, אלא יתקיים במעשה. לא תהיה חומד, ולא חומס, ולא צבוע, ולא רע לבב, ולא גאה. לא תקבל עצה רעה על רעך. לא תשנא כל אדם; אך יש אשר תוכיח, ועל יש תתפלל, ויש אשר תאהב יותר מחייך עצמך.

### פרק 3. איסור חטאים אחרים

בני, ברח מכל דבר רע ומכל דמותו. אל תהיה נוטה לכעס, כי הכעס מוביל לרצח. אל תהיה קנאי, ולא ריבני, ולא חם מזג, כי מכל אלה נולדים הרציחות. בני, אל תהיה תאוותן, כי התאוה מובילה לזנות. אל תהיה בעל דיבור נבזה, ולא רם עיניים, כי מכל אלה נולפים הניאופים. בני, אל תהיה מביט בנחשים ובמועדים, כי זה מוביל לעבודה זרה. אל תהיה קוסם, ולא חוזה בכוכבים, ולא מטהר, ואל תחפוץ להביט בדברים כאלה, כי מכל אלה נולדת עבודה זרה. בני, אל תהיה שקרן, כי השקר מוביל לגניבה. אל תהיה אוהב כסף, ולא מבקש כבוד שווא, כי מכל אלה נולדות הגניבות. בני, אל תהיה מתלונן, כי זה מוביל לדרך חילול השם. אל תהיה עקשן ולא רע לבב, כי מכל אלה נולדים חילולי השם.

אלא היה ענו, כי הענוים יירשו את הארץ. היה ארך אפיים ורחום ותמים ועדין וטוב, ותמיד רועד מפני הדברים אשר שמעת. אל תרומם את עצמך, ואל תיתן לבטחונך להיות מופרז בנפשך. נפשך לא תתחבר עם רמי מעלה, אלא עם צדיקים ושפלים תתהלך. קבל כל אשר יבוא עליך כטוב, בידיעה כי מלבד האל לא יקרה דבר.

#### פרק 4. מצוות שונות

בני, זכור יום ולילה את מי שמדבר אליך את דבר האל, וכבד אותו כמו את האדון. כי בכל מקום שנאמר דבר אדנות, שם האדון נמצא. ודרוש יום את פניהם של הקדושים, כדי שתישען על דבריהם. אל תתאוה למחלוקת, אלא הבא את הניצים לשלום. שפט בצדק, ואל תשא פנים בהוכיחך על עבירות. אל תהיה מסופק אם יהיה הדבר או לא יהיה. אל תהיה מושיט ידיים לקחת ומחזיר אותן לא לתת. אם יש לך דבר מה, בידיך תיתן כופר לחטאיו. אל תהסס לתת, ואל תתלונן כאשר אתה נותן; כי תדע מי הוא המשיב הטוב של השכר. אל תפנה גבך למי שנמצא בצורך; אלא חלק את כל הדברים עם אחיך, ואל תאמר שהם שלך. כי אם בדבר אשר איננו בר חלוף אתה שותף, קל וחומר בדברים בני חלוף. אל תסיר את ירך מבנך או מבתך; אלא למד אותם את יראת האל מנעוריהם. אל תצווה דבר מתוך מרירות על עבדך או אמתך, אשר מקווים לאותו האל, פן יחדלו מלירא את האל אשר על שניהם; כי הוא לא בא לקרוא לפי המראה החיצוני, אלא לאלה אשר הרוח הכינם. ואתם העבדים, היו כפופים לאדוניכם כתבנית של אל, בצניעות וביראה. תשנא כל צביעות וכל דבר שאיננו רצוי לפני האדון. אל תעזוב בשום אופן את מצוות האדון; אלא שמור את אשר קיבלת, לא להוסיף עליו ולא לגרוע ממנו. בכנסיה תודה על חטאיו, ואל תתקרב לתפלתך עם מצפון רע. זה הוא דרך החיים.

#### פרק 5. דרך המוות

ודרך המוות היא זו: בראש ובראשונה היא רעה וארורה—רציחות, ניאופים, תאוות, זנות, גניבות, עבודות אלילים, מעשי כשפים, כישופים, אונס, עדות שקר, צביעות, כפילות לב, מרמה, גאווה, השחתה, עקשנות, חמדנות, דיבור נבזה, קנאה, ביטחון מופרז, רוס לבב, התרברבות; רודפי הטובים, שונאי האמת, אוהבי השקר, לא יודעים שכר לצדקה, לא דבקים בטוב ולא במשפט צדק, לא משגיחים על הטוב אלא על הרע; מהם רחוקים הענווה והסבלנות; אוהבי הבלים, רודפי נקמה, לא מרחמים על עני, לא עוסקים למען הנדכא, לא יודעים את אשר ברא אותם, רוצחי ילדים, משחיתי מלאכת האל, מסבים פניהם מן הנוקק, מדכאים את המעונה, סנגורי עשירים, שופטים בלתי חוקיים לעניים, חטאים גמורים. התרחקו, בניי, מכל אלה.

#### פרק 6. נגד מורים שקריים ומאכלים שהוקרבו לאלילים

ראו שלא יטעה אתכם איש מן הדרך הזאת של ההוראה, כי מלבד האל היא מלמדת אתכם. כי אם אתם יכולים לשאת את כל עול האדון, תהיו שלמים; ואם אינכם יכולים לעשות זאת, עשו כפי יכולתכם. ועל דבר המאכלים—שאו כפי יכולתכם; אך בנוגע למה שהוקרב לאלילים היזהרו מאוד, כי זו עבודת אלילים מתיים.

#### פרק 7. על הטבילה

ועל דבר הטבילה, טבלו כך: לאחר שאמרתם תחילה את כל הדברים האלה, טבלו בשם האב והבן ורוח הקודש, במים חיים. ואם אין לך מים חיים, טבל במים אחרים; ואם אינך יכול במים קרים, עשה כן בחמים. ואם אין לך לא אלה ולא אלה, שפוך מים שלוש פעמים על הראש בשם האב והבן ורוח הקודש. אך לפני הטבילה יצום המטביל והנטבל, וכל מי שיכול; ואת הנטבל תצווה לצום יום אחד או שניים לפני כן.

## **פרק 8. צום ותפילה (תפילת האדון)**

ואל יהיו צומותיכם עם הצבועים, כי הם צמים ביום השני וביום החמישי בשבוע. אלא צומו ביום הרביעי וביום ההכנה (שישי). ואל תתפללו כדרך הצבועים, אלא כפי שציווה האדון בבשורתו, כך:

אבינו שבשמים, יתקדש שמך. תבוא מלכותך. יעשה רצונך בארץ כמו בשמים. תן לנו היום את לחם חוקנו, וסלח לנו על חובותינו כאשר גם אנחנו סולחים לחייבינו. ואל תביאנו לידי נסיון, אלא הצילנו מן הרע; כי לך הכח והכבוד לעולמי עולמים.

התפללו זאת שלוש פעמים בכל יום.

## **פרק 9. על האוכריסטיה**

ועל דבר האוכריסטיה, הודו כך. תחילה, על הכוס:

אנו מודים לך, אבינו, על הגפן הקדושה של דוד עבדך, אשר הודעת לנו דרך ישוע עבדך; לך תהיה הכבוד לעולמים.

ועל הלחם הנשבר:

אנו מודים לך, אבינו, על החיים והדעת אשר הודעת לנו דרך ישוע עבדך; לך תהיה הכבוד לעולמים. כשם שלחם זה שנשבר פוזר על ההרים, ונאסף יחד ונעשה אחד, כן תיאסף כנסתך מקצות הארץ אל מלכותך; כי לך הכבוד והגבורה דרך ישוע המשיח לעולמים.

ואל יאכל ולא ישתה איש מן האוכריסטיה שלכם, אלא אם נטבל בשם האדון; כי גם על זה אמר האדון: אל תתנו את הקדש לכלבים.

## **פרק 10. תפילה לאחר הקומוניון**

וכאשר תשבועו, הודו כך:

אנו מודים לך, אב קדוש, על שמך הקדוש אשר שכנעת בלבותינו, ועל הדעת והאמונה והאלמות, אשר הודעת לנו דרך ישוע עבדך; לך תהיה הכבוד לעולמים. אתה, אדון צבאות, בראת את כל הדברים למען שמך; נתת לאדם מאכל ומשקה לשמחה, כדי שיתן לך תודה; ולנו נתת בחסד מאכל ומשקה רוחני וחיי עולם דרך עבדך. ולפני כל הדברים אנו מודים לך כי אתה גבור; לך תהיה הכבוד לעולמים. זכור, אדון, את כנסתך, להצילה מכל רע ולהשלימה באהבתך, ואספה מארבע רוחות, מקודשת למען מלכותך אשר הכינות לה; כי לך הגבורה והכבוד לעולמים. תבוא החסד, ויעבור העולם הזה. הושענא לאלוהי (בן) דוד! מי שהוא קדוש יבוא, ומי שאינו כן יתחרט. מרנאתא. אמן.

אבל הרשו לנביאים להודות ככל שיחפצו.

## **פרק 11. על מורים, שליחים ונביאים**

כל מי שבא ולמד אתכם את כל הדברים שנאמרו למעלה, קבלוהו. אך אם המורה עצמו יפנה וילמד תורה אחרת להרס זאת, אל תשמעו לו. ואם הוא מלמד להוסיף צדקה ודעת האדון, קבלוהו כאדון. ועל השליחים והנביאים נהגו לפי צו הבשורה. כל שליח הבא אליכם יתקבל כאדון. אך לא ישהה יותר מיום אחד; ואם יש צורך, שני ימים. ואם ישהה שלוש ימים, הוא נביא שקר. וכאשר ילך השליח, אל ייקח דבר מלבד לחם עד מקום לינה. ואם יבקש כסף, הוא נביא שקר. וכל נביא המדבר ברוח—אל תנסוהו ואל תשפטוהו; כי כל חטא ייסלח, אך החטא הזה לא ייסלח. אך לא כל המדבר ברוח הוא נביא, אלא רק אם

הוא מחזיק בדרכי האדון. לכן מדרכיהם ייודעו נביא השקר והנביא האמיתי. וכל נביא המצווה בסעודה ברוח, לא יאכל ממנה, אלא אם כן הוא באמת נביא שקר. וכל נביא המלמד אמת אך אינו עושה את אשר הוא מלמד, הוא נביא שקר. וכל נביא שהוכח כאמיתי, הפועל למען סוד הכנסיה בעולם, אך אינו מלמד אחרים לעשות את אשר הוא עצמו עושה—לא יישפט ביניכם, כי עם האל משפטו; כי כך גם עשו הנביאים הקדמונים. וכל מי שאומר ברוח: תנו לי כסף, או דבר אחר—אל תשמעו לו. אך אם יאמר לתת למען אחרים הזקוקים, אל ישפוט אותו איש.

## **פרק 12. קבלת משיחיים**

אך קבלו כל הבא בשם האדון, ולאחר מכן בחנוהו ודעו אותו; כי תהיה לכם הבנה לימין ולשמאל. ואם הבא הוא עובר אורח, סייעו לו כפי יכולתכם; אך לא ישהה אצלכם יותר משניים או שלושה ימים, אם יש צורך. ואם ירצה להישאר אצלכם והוא אומן, יעבוד ויאכל. ואם אין לו מלאכה, כפי הבנתכם, ראו לו, שכאשר הוא משיח, לא יחיה אצלכם בבטלה. ואם אינו רוצה לעשות, הרי הוא סוחר במשיח. היזהרו להתרחק מאנשים כאלה.

## **פרק 13. תמיכת הנביאים**

וכל נביא אמיתי הרוצה לשכון בתוכם, ראוי הוא לתמיכתו. וכן גם מורה אמיתי ראוי הוא בעצמו, כפי שהפועל ראוי לשכרו. לכן כל ראשית מפרי הגת ומגרן, מן הבקר ומן הצאן, תיקחו ותתנו לנביאים, כי הם כהניכם הגדולים. ואם אין לכם נביא, תנו לעניים. אם תעשו עיסה, קחו את הראשית ותנו לפי המצוה. וכן כאשר תפתחו כדי יין או שמן, קחו את הראשית ותנו לנביאים; ומכסף ובגדים וכל רכוש, קחו את הראשית, כפי שנראה טוב בעיניכם, ותנו לפי המצוה.

## **פרק 14. קהילת המשיח ביום האדון**

ובכל יום האדון התאספו יחד, ושברו לחם, והודו לאחר שהתוודיתם על חטאיכם, כדי שיהיה קרבנכם טהור. אך אל יבוא אליכם איש אשר יש לו מחלוקת עם רעהו, עד אשר יתפייסו, פן יתחלל קרבנכם. כי זה הוא אשר נאמר מפי האדון: "בכל מקום ובכל זמן הקריבו לי קרבן טהור, כי מלך גדול אני, אמר האדון, ושמי נפלא בגויים."

## **פרק 15. בישופים ושמשים; תוכחת המשיחיים**

מנו אפוא לכם בישופים ושמשים הראויים לאדון, אנשים ענוים, ושאינם אוהבי כסף, ודוברי אמת ומנוסים; כי גם הם משרתים לכם את שירות הנביאים והמורים. לכן אל תבזו אותם, כי הם נכבדיכם עם הנביאים והמורים. והוכיחו איש את רעהו, לא בכעס אלא בשלום, כפי שיש לכם בבשורה. וכל מי שיעשה עוול כנגד רעהו, אל ידבר אליו איש, ואל ישמע ממנו דבר, עד אשר ישוב בתשובה. ותפילותיכם וצדקותיכם וכל מעשיכם—כן עשו, כפי שיש לכם בבשורת אדוננו.

## **פרק 16. ערנות; ביאת האדון**

שמרו על נפשותיכם. אל יכבו נרותיכם ואל תתרפו מתניכם; אלא היו נכונים, כי אינכם יודעים באיזו שעה יבוא אדוננו. אלא התאספו תדיר, בקשו את הדברים הראויים לנפשותיכם; כי כל ימי אמונתכם לא יועילו לכם, אם לא תשלימו באחרית הימים. כי באחרית הימים ירבו נביאי שקר ומקלקלים, והצאן ייהפך לזאבים, והאהבה תיהפך לשנאה; וכאשר תרבה העוולה, ישנאו וירדפו ויבגדו איש ברעהו. ואז

יופיע מְטָעָה העולם כבן האל, ויעשה אותות ומופתים, והארץ תימסר בידיו, ויעשה מעשי עוולה אשר לא נעשו מאז בראשית. ואז תבוא בריאת בני האדם אל אש המבחן, ורבים ייכשלו ויאבדו; אך העומדים באמונתם ייושעו מתחת הקללה עצמה. ואז יופיעו אותות האמת: ראשית, אות פרישה ברקיע; שנית, אות קול השופר; ושלישית, תחיית המתים—אך לא כולם, אלא כמו שנאמר: "יבוא האדון וכל קדושו עמו." ואז יראה העולם את האדון בא בענני השמים.